

ע"פ 37710/05/16 - מדינת ישראל נגד תיסיר אזגילה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה
14 ספטמבר 2016
בפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר, שופטת גיליה רביד, שופט שי יניב
המערערת מדינת ישראל

נגד
המשיב תיסיר אזגילה

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד אורן פז

המשיב וב"כ עו"ד חגית רחמני

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המשיב בתיק זה הורשע על סמך הודייתו בעבירות של גניבת רכב, עבירה על סעיף 413ב לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק.

הוספתו של סעיף 29 מקורה בכך שאת העבירה ביצע המשיב ביחד עם מי שהיה נאשם מס' 2 בתיק זה, בשאר נבאלסי.

בדיעבד הפער בין הענישה שהוטלה על המשיב שבפנינו לבין הענישה שהוטלה על נאשם 2 מהווה אחת הסוגיות העומדות לדיון בערעור זה.

אנו רואים לציין כי מלכתחילה יוחסו למשיב גם עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח וללא רשיון. בעקבות הסדר טיעון שמכוחו תוקן כתב האישום, נמחקו עבירות אלה מכתב האישום.

בימ"ש קמא הרשיע את המשיב מלכתחילה גם באותן עבירות אולם תיקן את הטעות.

אם בכל זאת אנו מזכירים ענין זה, הרי זה משום בין היתר טענה הסנגורית כי בתסקיר שרות המבחן התייחסה קצינת המבחן גם לעבירות אלה ושמה הושפעה מקיומן.

כדי להסיר נושא זה מעל הפרק, נאמר כי עיון בתסקיר שרות המבחן אינו מצביע על התייחסות ספציפית להוראות חיקוק אלה ולא נראה לנו כי לאמור בפתיח של התסקיר שבו נימנו העבירות, היתה השפעה כלשהי

עמוד 1

על האמור בגופו של התסקיר.

2.

מכאן הדיון בגזר הדין.

בימ"ש קמא (כב' השופט צ' עוזיאל) קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד ל- 18 חודשי מאסר. בבואו למקם את המשיב בתוך המתחם, קבע ביהמ"ש כדלקמן: **"יש להביא בחשבון כי בענייננו אין המדובר ברכב אלא בקטנוע אשר הועמס על משאית, כך שהסיכון הטמון דרך כלל בגניבה של רכב הגוררת אחריה לעתים מעשים נוספים של נהיגה מסוכנת ברכב הגנוב, אינה מתקיימת בענייננו"**.

בכך התייחס בימ"ש קמא לעובדות בהן הודה המשיב ולפיהן הוא ביחד עם נאשם 2 גנבו בצוותא אופנוע מסוג הונדה, העמיסו אותו על רכב מסוג טנדר סיטרואן, תוך כוונה לשלול את האופנוע שלילת קבע, ולאחר מכן הובילו בצוותא את האופנוע הגנוב לתחנת דלק של חב' דלק ושם הותירו את הרכב ועליו האופנוע הגנוב.

בימ"ש קמא סבר כי כיון שמדובר באופנוע שהועמס על טנדר, הרכיב של הסיכון הנובע מגניבת הרכב ועשיית שימוש בו, לא קיים במקרה זה.

3. בטיעון בפנינו אימצה הסנגורית את הנמקתו של בימ"ש קמא ואף היא מפנה לכך שמדובר באופנוע לעומת רכב ששווי גדול הרבה יותר וכן כי הסיכון אינו קיים.

איננו מסכימים עם נימוק זה ונראה לנו כי שגה בימ"ש קמא.

מקובל עלינו כי אופנוע, שוויו הכלכלי פחות מאשר רכב, הגם שאמירה זו אינה נקיה מספקות שהרי לעולם תלוי מה סוגו של האופנוע וכיו"ב לעומת רכב כלשהו.

אולם מעבר לכך, לא בכדי יחד המחוקק פרק נפרד לגניבת רכב לצידה של ענישה על עבירות רכוש בכלל. רכב הוא חלק ממהותו של אדם. אדם שמשתמש באופנוע, כמוהו אדם שמשתמש ברכב. זה כמו זה, זקוקים לכלי הרכב שברשותם לשימוש יומיומי ומבחינה זו, הפגיעה בבעל הרכוש היא אותה פגיעה ומה שקבע המחוקק לגבי רכב כלשהו, נכון בוודאי גם לגבי אופנוע.

באשר לרכיב הסיכון, החשש הוא כאמור מפני נהיגה פרועה וחסרת מעצורים בנסיון להימלט מהמשטרה וכיו"ב. חשש זה קיים גם כאשר האופנוע מועמס על משאית, שהרי אם יחשוש נהג המשאית מכך ששוטר או מחסום משטרה יעצור אותו, החשש יהיה גם מפני גילוי האופנוע שקשה מאד להסתיר אותו במשאית שמדובר בה. לפיכך רכיב זה של סיכון קיים גם במקרה הנוכחי.

4. התוצאה היא כי המתחם שקבע בימ"ש קמא איננו הולם את נסיבות העבירה ונראה לנו כי המתחם הראוי נע בין 8 חודשים לבין 18 חודשים כרף עליון כפי שקבע בימ"ש קמא.

לא יתכן כי עבירה מסוג זה לא תגרור לצידה עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. ההבדל המהותי במקרה זה הוא בין מאסר בעבודות שרות למאסר מאחורי סורג ובריח.

5. לכך אנו מוסיפים את הנימוקים הבאים: כאמור, בתיק זה חבר המשיב לנאשם נוסף שהיה נאשם 2. עצם החבירה מהווה נסיבה לחומרה. ביצוע בצוותא שונה מביצוע ע"י אדם אחד ומחמיר את הנסיבות.

באשר לנאשם 2, קבע בימ"ש קמא מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. אנו ערים כמובן לכך שנאשם 2 הורשע גם בעבירה של שהייה בלתי חוקית וכן כי גליון הרשעותיו הקודמות גדול יותר ומכיל הרשעות רבות יותר מאשר המשיב שלפנינו.

עדיין הפער במקרה זה אינו מוצדק. העבירה הנוספות, כמו גם ההרשעות הקודמות, אינן מבססות פער כפי שנעשה במקרה הנוכחי.

לגבי הנאשם 2 הטיל עליו בימ"ש קמא בסופו של יום 15 חודשי מאסר לעומת 6 חודשי מאסר בעבודות שרות. הפער הוא אפוא גם בענישה הקונקרטית ולא רק במתחם, ומדבר בעד עצמו.

6. לכך אנו מוסיפים היבט נוסף שעניינו תסקיר שרות המבחן. תסקיר שרות המבחן ראוי להגדרה כתסקיר שלילי. בין היתר מציין שרות המבחן כי המשיב מוכר לו שכן הופנה כבר בעבר לשרות המבחן בתיק משנת 2008. שרות המבחן התרשם מ"גבר צעיר המחזיק עמדות בעייתיות ומקיים קשרים שוליים... צמצם מידת אחריותו ביחס לביצוע העבירה ולהתרשמותו אינו ער לחומרה במעשיו... לא מאפשר בירור ממשי עימו לגבי דפוסי התנהגותו, סדר היום שמנהל ועומק מעורבותו השלילית".

שרות המבחן בשורה התחתונה קובע כי המשיב מתקשה לקבל גבולות וסמכות חיצוניים ולבחון באופן מעמיק וביקורתי את דפוסי התנהגותו וחשיבותו.

כמשקל נגד הציגה לנו הסניגורית חוו"ד של העובד הסוציאלי מהזמן האחרון המציין כי המשיב נרתם לטיפול ומתמיד בו, הוא התארס ומבטא רצון לערוך שינוי באורח חייו.

עינו בחווה"ד, ניקח אותה בחשבון. יחד עם זאת, אין בה כדי לאיין את האמור בתסקיר שרות המבחן המדבר בעד עצמו.

7. סוף דבר, העבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה וכפי שצינו וציין גם בימ"ש קמא, לא בכדי יחד לה המחוקק פרק בפני עצמו.

על החומרה בעבירה זו עמדו בתי משפט על כל ערכאותיהם, שעל כן, כפי שצינו לעיל, נראה לנו כי המתחם שקבע בימ"ש קמא, אינו נותן ואינו משקף מתחם הולם.

לכך אנו מצרפים את עקרון אחידות הענישה, תוך שאנו משקללים את העובדה שנאשם 2 הורשע בעבירה נוספת והוא בעל הרשעות קודמות רבות יותר.

בהינתן כל האמור לעיל, אנו מעמידים את הענישה בתוך המתחם שנקבע על ידינו (8 - 18) על 8 חודשי מאסר בפועל, שמהם תנוכה התקופה אותה ישב המשיב במעצר בתיק הנוכחי.

יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

ניתן והודע היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, שופטת בכירה גיליה רביד, שופטת שי יניב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיב יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.12.16. המשיב יתייצב בכלא ניצן אלא אם כן תהיה הוראה אחרת. הסניגורית תדאג להליכי המיון והשיבוץ. כדי להסיר כל ספק, התאריכים בהם ישב המשיב במעצר הם 27.10.14 עד 30.11.14. הערביות הקיימות ישארו בעינן וישמשו להבטחת התייצבותו של המשיב לריצוי המאסר. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ניתן והודע היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, שופטת בכירה גיליה רביד, שופטת שי יניב, שופט

הוקלדעלידיגילהקייקובה